Dosarul nr. 2rc-214/25 (2-25120054-02-2rc-20102025)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Cazacu Grigorii

D E C I Z I E

05 martie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele completului, judecătorul Dimitriu Serghei
Judecătorii Gîrleanu Violeta şi Roșca Constantin

Examinând recursul declarat de S.R.L. „Evicons Grup”, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Evicons Grup” către S.R.L. „Viscomplast” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, prin care s-a respins cererea formulată de S.R.L. „Evicons Grup”, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 20 august 2025 reclamanta S.R.L. „Evicons Grup” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către S.R.L. „Viscomplast”, cu privire la încasarea din contul acesteia a sumei de 59 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată reclamanta S.R.L. „Evicons Grup” a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, inclusiv pe mijloacele bănești din conturile bancare ale pârâtului S.R.L. „Viscomplast”, în limita valorii acțiunii.

Soluția primei instanțe.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, s-a respins cererea formulată de S.R.L. „Evicons Grup”, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Evicons Grup” către S.R.L. „Viscomplast” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentului.

Nefiind de acord cu încheierea din 25 august 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, la data de 23 septembrie 2025, S.R.L. „Evicons Grup” a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de fond și emiterea unei noi soluții de admitere a cererii cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că potrivit recipisei anexate la materialele cauzei S.R.L. „Evicons Grup” a recepționat încheierea contestată la data de 16 septembrie 2025 (f.d.28), drept urmare, recurentul S.R.L. „Evicons

Grup” a depus recursul în interiorul termenului legal prevăzut de lege, și anume la data de 23 septembrie 2025 (f.d.32).

Argumentele părților.

În motivarea recursului S.R.L. „Evicons Grup” a indicat că începând cu data de 29.12.2021, între „Viscomplast” SRL în calitate de Executor și „Evicons Grup” SRL în calitate de Beneficiar, a fost încheiat contractul cu Nr. 13 privind montarea geamurilor PVC, confirmat de ambele părți prin ștampilă și semnătură, prin care „Viscomplast” SRL s-a obligat să monteze geamurile PVC în cantitatea, la prețul și termenii stabiliți pentru „Evicons Grup” SRL, iar „Evicons Grup” SRL s-a obligat să achite costul produsului prin transfer conform Anexei contractului. Potrivit ordinului de plată nr. 41 din 27.01.2023, de către plătitorul „Evicons Grup” SRL a fost transferată în avans suma de 60000 lei către beneficiarul „Viscomplast” SRL, și potrivit ordinului de plată nr. 48 din 03.02.2023 de către plătitorul „Evicons Grup” SRL a fost transferată în avans suma de 44820 lei către beneficiarul „Viscomplast” SRL. Respectiv, „Evicons Grup” SRL a transferat mijloace bănești în avans pentru lucrările efectuate de către „Viscomplast” SRL, însă serviciile nu au fost executate de către „Viscomplast” SRL în volumul plătit inițial în avans, fiind făcute lucrări mai puține, invocînd restituirea sumei de 59 000 lei achitată ca avans, din motiv că lucrări nu au fost executate, respectiv această sumă pentru „Viscomplast” SRL ar constitui o îmbogățire nejustificată

Relevă că instanța de fond nu a luat în considerare circumstanțele de fapt și anume că S.R.L. „Viscomplast” are numeroase datorii față de mai multe companii, existând riscul intrării în insolvență pe parcursul examinării cauzei și riscul imposibilității executării hotărârii de judecată. Așadar, în ultimii 3 ani de zile, S.R.L. „Viscomplast” datorează față de mai mulți creditori, în baza hotărârilor de judecată, suma totală de aproximativ 300 000 lei.

Menționează recurentul că în speța dedusă judecății există pericolul iminent și real ca pârâtul, odată ce va afla despre depunerea prezentei acţiuni în instanță, ținând cont de suma de bani solicitată de reclamant prin acțiune - 59 000 lei și de reaua credință a sa, va întreprinde măsuri de înstrăinare a bunurilor imobile cât și a altor bunuri materiale aflate în proprietatea acestuia, pentru a se eschiva de la răspundere materială, ceea ce va face practic imposibilă pe viitor executarea unei eventuale hotărâri de judecată pe marginea cererii depuse de creditor. Astfel, instanța de fond pripit a decis să respingă cererea de asigurare a acțiunii, or neinstituirea măsurii de asigurare la această etapă, va favoriza dispariția și înstrăinarea bunurilor pârâtului oferindu-i acestuia posibilitatea de a se eschiva de la răspundere și va face inutilă o eventuală hotărâre de judecată chiar dacă acțiunea va fi admisă de către instanță.

La data de 26 februarie 2026 intimatul S.R.L. „Viscomplast” a depus referință asupra recursului declarat de S.R.L. „Evicons Grup”, invocând faptul că dispune de active materiale şi bunuri a căror valoare depășește cu mult pretențiile materiale ale recurentului (59 000 lei). Contrar susținerilor acestuia societatea intimată desfășoară activitate economică continuă. Aplicarea unei măsuri atât de restrictive precum sechestrul este disproporționată în raport cu suma solicitată şi cu solvabilitatea reală a companiei, iar eventuala aplicare a măsurilor ar bloca activitatea și ar prejudicia terții. Conform extrasului din evidența contabilă a companiei aceasta dispune de mijloace în mărime de 1 860 941, 25 lei, ceia ce pe deplin acoperă inclusiv şi datoria pretinsă de recurent. Relevă că toate hotărârile au fost contestate iar sechestre compania pârâtă nu are aplicate pe bunuri. Mai menționează că lucrările pretinse au fost executate, dar recurentul refuză semnarea facturilor fiscale.

Aprecierea instanţei de recurs.

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în recurs în cumul cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Instanța de recurs a stabilit că la data de 20 august 2025 reclamantul S.R.L. „Evicons Grup” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către S.R.L. „Viscomplast”, cu privire la încasarea din contul acestuia a sumei de 59 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată reclamantul S.R.L. „Evicons Grup” a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, inclusiv pe mijloacele bănești din conturile bancare ale pârâtului S.R.L. „Viscomplast”, în limita valorii acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, s-a respins cererea formulată de S.R.L. „Evicons Grup”, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Evicons Grup”, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Nefiind de acord cu încheierea din 25 august 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, la data de 23 septembrie 2025, S.R.L. „Evicons Grup” a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de fond și emiterea unei noi soluții de admitere a cererii cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu prevederile art.174 alin. (1) Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, *în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

În conformitate cu prevederile art.175 alin. (1) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului;

b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Totodată, instanța de recurs reiterează și prevederile art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, care reglementează expres că *cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii*.

În conformitate cu art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel.

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acțiunii, instanța de recurs constată că această instituție este condiționată prioritar de justificarea/probarea scopului acestei măsuri.

În sensul normei enunțate, instanța urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc.. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul și temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Completul judiciar, analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit motivării încheierii contestate, instanța de fond a ajuns la concluzia că reclamantul nu a justificat și nu a prezentat probe concludente, care ar demonstra că neaplicarea măsurii de asigurare ar putea împiedica executarea eventualei hotărâri judecătorești.

Prima instanță a stabilit cu referire la materialele dosarului, că cerința de asigurare a acțiunii, ține de substanța obiectului acțiunii, iar instanța urmează să o dispună doar în circumstanțe excepționale în care în mod plauzibil se justifică temeiul unei imposibilități de executare.

Cu referire la materialele cauzei civile, prima instanță corect a conchis în coraport cu normele legale citate, că reclamantul urmează să prezinte probe care să confirme necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, precum și să invoce argumente care să impună instituirea măsurilor de asigurare a acțiunii, iar în litigiul dedus judecății, reprezentantul

reclamantei nu a justificat și nici nu a administrat probe care să impună aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, iar argumentarea expusă în cererea de asigurare a acțiunii precum că există riscul real și iminent ca pârâtul între timp să intre în incapacitate de plată și să nu-și poată onora obligațiile față de reclamant nu poate constitui temei de instituire a măsurilor asiguratorii, deoarece aceste alegații sunt bazate doar pe presupunerile părții reclamante. Mai mult, argumentele invocate de reclamantă în motivele acțiunii sânt bazate, în esență, pe neachitarea pretinsei sume, iar acestea sunt comune tuturor situațiilor litigioase contradictorii, iar depășirea scopului asigurării acţiunii ar echivala cu o încălcare a drepturilor pârâtului în procesul civil, ar aduce atingere drepturilor protejate de lege, inclusiv art. 1 Protocolul 1 al CEDO.

Raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că prima instanță legal și întemeiat a concluzionat că cererea de asigurare a acțiunii înaintată de S.R.L. „Evicons Grup" este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Ori, reclamantul S.R.L. „Evicons Grup", având obligația pozitivă a probațiunii în instanță nu a prezentat, în sensul art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe concludente şi admisibile, care să dovedească faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, în cazul unei eventuale soluții de admitere a acțiunii, iar argumentele din cererea de aplicare, reiterate în recurs, nu au un substrat factologic pertinent, fiind declarative și nu combat concluziile primei instanțe.

Argumentele recursului precum că prima instanță greșit a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin neaplicarea sechestrului asupra bunurilor sau pe mijloacele bănești, care aparțin cu drept de proprietate a pârâtului în limita valorii acțiunii, nu pot fi reținute, concluziile primei instanțe fiind motivate și bazate pe prevederile legislației, anume pe scopurile de la art. 174 Cod de procedură civilă și motivarea/probarea existenței riscului de neexecutare eventuală a unei hotărâri.

Ori, reclamantul a înaintat cerințe de aplicare a sechestrului asupra bunurilor și pe mijloacele bănești, ce aparțin cu drept de proprietate a pârâtului fără a invoca, argumenta şi justifica existenta indiciilor, că neaplicarea măsurilor respective ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, după cum statuează art.174 Cod de procedură civilă, adică argumente justificative în care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, şi anume, ce ar rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc., lipsind probarea eventualelor indicii referitoare la careva acțiuni cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei eventuale hotărâri judiciare, argumentarea fiind generală, fiind comună oricăror litigii de această natură.

Instanța de recurs reține argumentele din referința intimatului, bazate pe activitatea economică continuă a acesteia, care se probează prin copia balanței contului anexată, pentru anul 2025 (f. d. 59), ceea în comparație cu datoriile pretinse față de terți în baza unor hotărâri invocate a fi contestate de partea intimată - constituie un argument subsidiar concludent, ce exclude pretinsele riscuri invocate în recurs, inclusiv în coraport cu mărimea datoriei litigioase de 59 000 lei.

Reieșind din situația de fapt enunțată raportată la textele de lege enunțate, se concluzionează că cerințele enunțate de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare fiind calificate drept neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată ca fiind întemeiată și legală concluzia instanței de fond de respingere a

cererii de aplicare a măsurilor de asigurarea acțiunii, deoarece cerințele reclamantului de asigurare a acțiunii sunt nejustificate în fapt, fiind declarative, motive pentru care, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru –

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de S.R.L. „Evicons Grup”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, prin care a fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Evicons Grup” către S.R.L. „Viscomplast” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Dimitriu Serghei

Judecătorii Gîrleanu Violeta

Roșca Constantin